

РЕШЕНИЕ

№ 642

Гр. Перник, 07.10.2014 година.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд Перник, в публично съдебно заседание проведено на двадесет и девети септември през две хиляди и четиринадесета година, в състав:

Съдия: Ивайло Иванов

при съдебния – секретар В.Х., като разгледа докладваното от съдия Иванов административно дело № 433/2014 година по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на М.В.С. от гр. Перник, ул. ***** против решението по протокол № 1 от 11.02.2013 година, в частта му по т. 5, приложение № 2, т. 1376 на Междуведомствената комисия за възстановяване и подпомагане към Министерския съвет, с което отказано финансиране за предоставяне на възстановителна помощ по реда на чл. 29, ал. 3 от Правилника за организацията и дейността на Междуведомствената комисия за възстановяване и подпомагане към Министерския съвет /ПОДМКВПМС/ в редакцията към 24.04.2012 година, във връзка с последици от природното бедствие станало на 22.05.2012 година. Жалбоподателят оспорва административния акт, като твърди, че е незаконосъобразен. Моли съда да отмени отказа и отпусне възстановителна помощ в размер на определената експертна оценка.

Ответникът по жалбата Междуведомствената комисия за възстановяване и подпомагане при Министерски съвет на Република България, чрез процесуалния си представител юрисконсулт Надя Янакиева моли съда да отхвърли жалбата като неоснователна, тъй като определената възстановителна помощ е за текущ ремонт по смисъла на чл. 29, ал. 3 от ПОДМКВПМС.

Административен съд Перник, в настоящия съдебен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235, ал. 2 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена от лице с активна процесуална легитимация в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК.

С молба от 31.05.2012 година настоящия жалбоподател е поискал от кмета на община Перник да сформира комисия, която да извърши оценка на щетите на жилището, като към молбата са приложени

изискуемите по реда на чл. 28, ал. 1, т. 1 – т. 3 от ПОДМКВПМС документи.

В изпълнение на правомощията си по чл. 44, ал. 2 от Закона за местното самоуправление и местната администрация /ЗМСМА/ и чл. 65, ал. 2, т. 3 от Закона за защита при бедствия /ЗЗБ/, кмета на община Перник е издал заповед № 821 от 22.05.2012 година, с която е обявил бедствено положение на територията на Община Перник, както и е въвел в изпълнение общински план за защита при бедствия.

Със Заповед № 836 от 27.05.2012 година кмета на община Перник на основание чл. 65, ал. 2, т. 9 от ЗЗБ и чл. 27, ал. 2 и ал. 3 от ПОДМКВПМС е назначил комисия, която да извършат оглед и да изготви протокол за оценка на вредите на засегнатите от земетресението жилищни имоти на физически лица.

Видно от приложения протокол от месец юли 2012 година, с който е определена оценка и конструктивно становище изготвени от лицензирани оценители се установява, че нанесените вреди са в размер на 1 187.00 лева за възстановителна вътрешна мазилка, пукнатини около врати и прозорци и счупено стъкло, както и че жилищната сграда /апартамент/ няма конструктивни изменения и е годна за обитаване. Така определената оценка изготвена в административното производство не е оспорена от настоящия жалбоподател.

С решението по протокол № 1 от 11.02.2013 година, в частта му по т. 5, приложение № 2, т. 1376, МКВП при МС е отказала да предостави на жалбоподателя възстановителна помощ, във връзка с преодоляване на последиците от земетресението на 22.05.2012 година, поради несъответствие с изискванията на Правилника за организацията и дейността на МКВП при МС, а именно налице е текущ ремонт по смисъла на чл. 29, ал. 3 от ПОДМКВПМС, като към него са приложени мотиви за направения отказ.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на Административен съд Перник като извърши по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК цялостна проверка за законосъобразността на оспорения индивидуален административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК достигна до следните правни изводи:

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

При извършената проверка по издаване на индивидуалния административен акт – отказ за предоставяне на възстановителна помощ за текущ ремонт са спазени административнопроизводствените правила, като отказа е издаден от компетентен орган – МКВП при МС, действащ в състав посочен от закона и в рамките на предоставените му правомощия.

Постановеният отказ е в писмена форма, по повод подадено искане при обявено бедствено положение, като искането е придружено от необходимите документи по чл. 28, ал. 1 от правилника и е внесено по реда на чл. 28, ал. 2 от кмета на общината.

Законът за защита при бедствия урежда осигуряването на защитата на живота и здравето на населението, опазването на околната среда и имуществото при бедствия. Защитата при бедствия се извършва на национално, областно и общинско ниво и се осъществява и чрез подпомагане и възстановяване, съгласно чл. 5, т. 3 от ЗЗБ. Целта на закона е пострадалите лица да бъдат подпомогнати чрез предоставяне на неотложна и възстановителна помощ и да се извършат неотложни възстановителни работи след бедствие. За оптимизиране дейността по възстановяване и подпомагане МКВП при МС, взема решение за отпускане на целевите средства от републиканския бюджет за предотвратяване, овладяване и преодоляване на последиците от бедствия и контролира целевото им разходване, съгласно чл. 56 от ЗЗБ. Възстановителната помощ за пострадали от бедствие лица се предоставя при условия, по ред и в размери, определени с правилника по чл. 54, ал. 6 от ЗЗБ.

За да постанови отказа за предоставяне на възстановителна помощ административния орган е приел, че в случая са налице настъпили вреди, които по своето естество могат да бъдат преодоленни чрез извършването на текущ ремонт по смисъла на чл. 29, ал. 3 от ПОДМКВПМС в редакцията към 24.04.2012 година. Следователно административния орган в изпълнение на своите правомощия е поставен в невъзможността да обезщети /поправи/ жалбоподателя - пострадало лице от природното бедствие за вредите, които се приемат за текущ ремонт. Преценени в своята съвкупност и поотделно посочените по-горе доказателства мотивират настоящия съдебен състав да приеме, че жилището, за което е поискана помощта се нуждае от частичен ремонт, при който не се извършва намеса по носещата конструкция и нейните основни елементи, поради което жилището по смисъла на § 1 от ДР на правилника отговаря на законоопределеното понятие „минимално необходими битови условия“, както и живота и здравето на обитателите не е застрашен.

Съгласно чл. 29, ал. 3 от Правилник за организацията и дейността на Междуведомствената комисия за възстановяване и подпомагане към Министерския съвет, приет на основание чл. 54, ал. 6 от Закона за защита при бедствия, възстановителна помощ не се предоставя за извършване на текущ ремонт по смисъла на т. 43 от § 5 от допълнителните разпоредби на Закона за устройство на територията /ЗУТ/. Текущият ремонт е дефиниран като дейности за подобряването и поддържането в изправност на сградите, постройките, съоръженията и инсталациите, както и вътрешни преустройства, при които не се: а) засяга конструкцията на сградата; б) извършват дейности като премахване, преместване на съществуващи зидове и направа на отвори в тях, когато засягат конструкцията на сградата; в) променя предназначението на помещенията и натоварванията в тях.

Преценката на установените фактически обстоятелства относно вида на уврежданията и необходимите строително-монтажни работи за възстановяване на жилищната сграда водят до извод за наличие на

регламентираната от чл. 29, ал. 3 от правилника хипотеза на текущ ремонт по смисъла на т. 43 от § 5 от ДР на ЗУТ, в която не се предоставя възстановителна помощ. Жилищна сграда не представлява опасност за здравето и живота на живеещите в нея, от което следва, че исканата помощ не ще репарира вреди в размер, осигуряващ минимално необходимите битови условия съгласно материалноправното условие за отпускане на помощта по смисъла на чл. 29, ал. 2 от правилника. В посочения смисъл е константната съдебна практика на Върховния административен съд, обективирана в решение № 4523 от 02.04.2014 година, постановено по административно дело № 16420/2013 година.

Оспореният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган, в предписаната от закона форма, при спазване на процесуалния и материалния закон и в съответствие с целта на закона, поради което е законосъобразен.

С оглед на гореизложеното и при извършената проверка по реда на чл. 168 от АПК, настоящия съдебен състав приема, че не са налице отменителни основания по чл. 146 от АПК, с оглед, на което жалбата следва да се отхвърли като неоснователна.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК настоящия съдебен състав при Административен съд Перник

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М.В.С. от гр. Перник, ***** против решението по протокол № 1 от 11.02.2013 година, в частта му по т. 5, приложение № 2, т. 1376 на Междуведомствената комисия за възстановяване и подпомагане към Министерския съвет, с което отказано финансиране за предоставяне на възстановителна помощ по реда на чл. 29, ал. 3 от Правилника за организацията и дейността на Междуведомствената комисия за възстановяване и подпомагане към Министерския съвет.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: /п/